

פ ר ט י כ ל

מישיבה י"א של הוועדה לשרותים צבוריים
שהתקיימה ביום ג' ה' תמוז תש"ט
11.00 בשעה (5.7.1949)

חברי הוועדה:

נוכחים:

1. גיל יעקב
2. דרורי חסיה
3. הרפז נטע
4. טביב אברהם
5. כהן-מגורי חיים
6. נצר דבורה
7. פרמינגר אליעזר
8. רקנטי אברהם
9. הרב א.ח. שאג
10. חבורי אפרים

מוזמנים:

1. ד"ר מאיר - מנהל משרד הבריאות
2. ד"ר ליכטינ-*
3. ד"ר דייזיס - מנהל "הדסה"
4. ד"ר הלוי - מנהל "הדסה"
5. הגב' אגרון - " "
6. הגב' שולמן - " (אחה"ב).

חברי הוועדה:

נעדרים:

1. ברץ יוסף
2. גניחובסקי אליהו משה
3. לסדן חנה
4. ניר נחום
5. שרייבמן ראובן

חיו"ר: א. רקנטי

סגן-חיו"ר: פעולות "הדסה" בארץ בשנה האחרונה.

חיו"ר א. רקנטי:

בישיבה האחרונה מסר לנו ד"ר מאיר

כמה פרטים על פעולות "הדסה" בארץ וציין

כי "הדסה" עומדת לחסל לאט לאט, או עכ"פ לצמצם את פעולותיה. לשם כך
כינסתם ישיבה משותפת עם ב"כ "הדסה" בארץ, כדי לשמוע על היקף פעולותיהם
בשנה האחרונה. אנו נבקש מנציגי "הדסה" בארץ ובהו"ל לא רק שלא לצמצם
אח פעולותיהם בארץ, אלא להיפך, להרחיב ולהגדיל את עזרתם ושרותם לאור

ד"ר מאיר

מנהל משרד הבריאות.

תפקיד הישיבה המשותפת הזו הוא לשמוע

מפי מנהלי "הדסה" מה מתכוננה "הדסה"

לעשות עתה בארץ ומה היא אינה יכולה לעשות. הפגישה הזו היא פגישה של צבור (חברי הכנסה) עם נציגי צבור (נציגי "הדסה") ואולי תצליח הפגישה המשותפת הזו להבהיר לנציגי "הדסה" באמריקה מה הם הצרכים הדחופים של הישוב בארץ לאור העלייה הגדולה.

לפנינו עתה שתי שאלות חשובות: (א) שאלת

השתתפות בארץ; (ב) שאלת הרפואה המונעת. בעיית השקפת בארץ היא חריפה מאד וכפי שידוע לי עומדת "הדסה", מפבוח בלתי תלויות בה, לסגור את בית החולים לחולי שחפת בזכרון-יעקב. כמו"כ עומדת "הדסה" למק ידה מבית החולים אצ בגדרה, שהיא החזיקה בו עד עתה בחור שותף עם השרות הרפואי לעולה. קיים גם בית חולים לחולי ריאה בצפת. אולם בית החולים הזה הוא במצב רעוע מאד ויש הכרח לסגרו אם לא יכניסו בו את החיקונים והשפורים הדרושים לאחר שהוא נפגע קשות מימי הקרבות בצפת. לעומת זאת ישנו בצפת בית חולים ממשלתי שלאחר תיקונים יסודיים נוכל להכשירו לבית חולים ראוי לשמו עבור חולי ריאה והוא גם יכיל בקרבו מספר רב של חולים. "הדסה" מבקשת את המקום הזה לעצמה והיה כבר מו"מ בענין זה בין הנהלת "הדסה", שר האוצר ושר הבריאות. לדעתנו "הדסה" זכאית לקבל את הבנין הזה, כי אנו מעוניינים בהקמת בית חולים ראוי לשמו. בית החולים הזה יכל להכיל מ-80 עד 100 מיטות והוא ישמש במקום בית החולים בזכרון-יעקב שעומד להשגש להסגר. אנו מעוניינים לקבל את בית החולים הזה מ"הדסה" בתור תוספת. אולם "הדסה" אינה מסכימה לכך מטעמים תקציביים. היא קבלה על עצמה עכשיו את הקמת בית הספר לרפואה ועומדת בפני קשיים תקציביים.

אנו דרשנו מ"הדסה" תוספת של 250 מיטות

בכל חלקי הארץ. לאחר מו"מ ממושך בענין זה הסכימה "הדסה" לתת לנו את המספר הזה - אולם רק בירושלים. אולם בירושלים אין לנו צורך דחוף במספר כה רב. אנו דחוקים בעיקר במיטות לתינוקות - ובאזור השפלה, מקום בו מרוכזים רוב העולים החדשים ורוב המתיישבים החדשים בכפרים הנטושים. שאלת מתלת הטוקסיקוזה בירושלים צפת או אפילו טבריה אינה כ"כ חריפה. השאלה היא חריפה באזור השפלה בגלל הרטיבות.

בינתיים הייתה לנו הזדמנות להפגש עם

ד"ר דייוויד מנהל "הדסה" והצענו לו שבמקום בית החולים בזכרון-יעקב שעומד להסגר יקבלו הם על-עצמם לכל הפחות גם את בית החולים של הליגה למשגש

למלחמה בשחפת ב"מקור חיים" בירושלים. אנו מוכנים לקבל על עצמנו את בית החולים של הליגה ע"י הל'ליטונינסקי ומתכוננים להוסיף מטות לחולי שחפת במקרים קלים יותר: לפני שנכנסים לבית חולים או לאחר שיוצאים ממנו.

יש לנו תכניות רבות מאד בקשר למלחמה בשחפת.

אולם בינתיים הופיע עירית צפת וטענה שהיות וצפת הייתה סוונחה עד עכשיו ומקופחת ע"י הישוב הן במובן הכלכלי והן במובן הרפואי והיא מבקשת מאתנו כי נקיים בצפת לפחות מטות לילדים ומטות ליולדות. חוסר מטות כאלה מקשה מאד על התפתחות המקום. היולדה בצפת המיד הייתה תלויה בנסיעה לטבריה (בבית החולים שווייצר בטבריה ישנן 65 מיטות ואפילו, באופן בלתי רשמי, 80 מטות ואנו עומדים להרחיב ולשכלל את בית החולים הזה). מפרתי לראש עירית צפת, כי מכל הבחינות אי אפשר לקיים בית חולים בזעיר אנפין בצפת - כי הדבר לא כדאי מבחינה תקציבית, אולם לעומת זאת אנו ממליצים על קיום מספר מטות מסוג אחד: יולדות. 12 מטות ליולדות בצפת יפתור לזמן מה את הבעיה של נשי צפת לפחות במשך הקיץ הזה.

אשר לרפואה המונעת לא הייתה לי עד עכשיו

הודמנות נוחה להפגש להפגש עם הנהלת "הדסה" ולדון בשאלה זו. אני יכול רק לציין דבר אחד, כי בין מתנה העולים ובין הישוב הקיים ישנה עוד חוליה אחת שעדיין לא כותבים עליה בעתונות, ולדעתי הוא אחד השטחים המזונוחים ביותר - הכפר הנטוש. יש לפחות באופן דחוף 30 נקודות טפות-חלב וכן עוד 30 נקודות במשך הזמן הקרוב. הבעיה של תזונת החינקות והדרכת האמהות העולות קיימת לא רק במחנות, אלא גם בכפרים הנטושים. אני עוד מרתיק לכת בשאלה זו ואני אומרת שהפעולה הרציונלית בענין הטפול בחינקות והדרכת האמהות צריכה עוד להתחיל באניות המגיעות ארצה. למען פעולה זו יש לנו בחקציב כ-6 אלפים ל"י ודרושים לנו לפחות עוד 17 אלף ל"י לשנת כדי להוציא לפועל את ההכנית הזו. פניתי ל"הדסה" ולקופת-חולים בענין זה, אולם מאד הצטערתי לשמוע, כי "הדסה" נתנה הוראה לא לפתוח אף חתנה נוספת לטפול בחינקות! אני יודע כי זה/נעשה מחוך שרירות לב ואני יודע מהו המצב היום באמריקה. ידוע לנו על הקשיים באוסף הכספים באמריקה, אולם יש להסביר ליהודות אמריקה כי גם אנו עומדים בפני קשיים עצומים יוצאים מהכלל. עקב קליטת 250 אלף יהודים שנכנסו השנה לארץ. וגם יהודי אמריקה באמצעות "הדסה" צריכים לעשות מאמצים עצומים כדי לעזור לנו בקליטת העולים האלה ביתור בשטח הרפואי. ולצערך אני חושב שישנם הבדלי חקיקת בין הנהלת "הדסה" בארץ לבין הנהלת "הדסה" באמריקה בענין זה.

לדעתי אנו צריכים לנצל את הפגישה המשותפת
הזו עם הנהלת "הדסה" ולהפעיל את הלחץ הצבורי שלנו עליהם, כי יעבירו
את דרישותינו להנהלת "הדסה" באמריקה ולדרוש, בשם הכנסת, את הרחבת מסגרת
פעולתה של "הדסה" בארץ.

ד"ר דייוויד
מנהל "הדסה".

אני מודה ליו"ר ולחברי הביטחון, כי נתנו
לנו אפשרות לבוא ולהפגיד בפניכם על פעולות
"הדסה" בארץ בתקופה האחרונה. אני רוצה לחקן את דברי היו"ר שאמר
כי "הדסה" מתפלת או מצמצמת את מסגרת פעולותיה בארץ. לדעתי זהו משגח
חסור. % "הדסה" פעלה כמיטב יכולתה למרות חוסר העזרה מצד משרד הבריאות
בארץ. לאחר שעזבנו את בית החולים שעל הר הצופים פתחנו מיד בירושלים
45 מטות בבית החולים האנגלי. מיד לאחר כן הרחבנו את המקום ל-70 מטות.
אחר-כך פתחנו בית חולים שני לפצועים. הנקרא "הדסה" ב', שפעל בימים
הקשים ביותר של המצור בירושלים. בית החולים כלל 85 מיטות. אנו
מתזיקים היום קרוב ל-300 מיטות. בתר הצופים היו לנו 350 מיטות. כל מה
שפעלנו בשנה האחרונה - עשינו למרות ההתנכרות ולמרות חוסר פרסונל. במשך
השנה האחרונה לא קבלנו שום הקצבה מהממשלה למטות נוספות, כשם שמקבלים
מוסדות צבוריים אחרים. כשהיה עלינו לפנות את צפת, היינו נאלצים
להרחיב את בית החולים בזכרון-יעקב וכן הרחבנו וציינו את בית החולים
בגדרה. טפלנו גם בהקמת בית החולים בבאר-שבע ושפרנו את מצב האי-שפוי
בירושלים - רכשנו בירושלים את בית החולים הגרמני הישן ואת בית החולים
"זיו". אם המצב בירושלים איננו דוחק כמו ביחור חלקי הארץ, הרי זה רק
הודות למאמצי "הדסה". לולא פעולת "הדסה" בירושלים הייתם שומעים היום
את אותן התלונות בקשר לחוסר האי-שפוי שתנכם שומעים בכל חלקי הארץ - גם
מירושלים. $\frac{2}{3}$ ממספר המטות שלנו בירושלים תפוסים ע"י כל אזרחי המדינה
במתקנות: לרדיוס, חירורגיה, נרולוגיה, דרמטולוגיה ועוד. ולאחר שבית
החולים "זיו" יהיה בירינו נגיע כמעט לאחד ממספר מיטות שהיה לנו כשבית
החולים על הר-הצופים היה בירינו.

המזאה המונעת: דורשים מאתנו עכשיו לפחות

באופן מירי 30 תחנות לטיפול בחינוקות. עלי לציין, שעוד לפני שנתבקשנו
לעשות זאת פתחנו 10 תחנות כאלה ברמלה, לוד, יפן, בית-דגון, יאזור,
ירושלים, באקה, קטמון וכו'.

כל הפעולות שציינו לעיל עלו ל"הדסה" בשנה

האחרונה כמיליון ל"י. לפני 3 שנים היה תמציב "הדסה" בארץ מ"י מליון ל"י

עד 600 אלף ל"י לשנה. ובשנה האחרונה - שנת המלחמה הגיע החקציב ל-2 מליון ל"י. בו בזמן שהקציב משרד הבריאות של הממשלה מגיע ל-2 מליון ל"י.

אני מודה שהמצב שלנו הוא קשה מאד ומשום כך איננו

יכולים לקבל על עצמנו את החוספת של 250 מיטות לחולי שחפת. כאשר נשי "הדסה" שהו כאן בארץ (הגב' שןלמן, הלפרין, רוזנמון) והכירו את המצב מקרוב חזרו לארצות-הבריה והשתדלו לעשות כמיטב יכולתן לשם הגברת המאמץ. אולם במצב הנוכחי בארצות-הבריה אי אפשר לפעול יותר כמה שפעלנו עד עתה.

לו היינו גם משיגים את האמצעים הכספיים עבור

250 מיטות אלה לא היינו יכולים להפעיל אותן מחוסר פרסונל.

אשר לבנין בצפת עלי לציין, שכדי להכשירו

למקום מתאים לקליטת חולים יש עוד להכניס בו שיפורים רבים. לאחר הכשרת המקום אפשר יהיה לקלוט שם 100 חולים ואם נתאמץ נוכל אפילו לקלוט 120 חולים. אולם ד"ר מאיר אינו מסתפק בכך ודורש מאתנו לקבל את בית החולים של הליגה ב"מקור חיים", אבל גם בצמחם בבנינים האלה נצטרך להכניס שיפורים גידורים. בית החולים הזה יכל לקלוט 70 חולים ונוכל אולי גם לפתוח שם מחלקה מיוחדת לחירורגיה של החזה - 20 מיטות. אני בפרוינציפ מקבל על עצמנו את בית החולים ב"מקור חיים" אולם לעומת זאת יש לי גם דרישה מהממשלה. עד עתה לא קבלנו מהממשלה אף פרוטה אחת, למרות שגם ממשלה המנדט היתה נוהגת ספעים לפעם לחת הקצבות מיוחדות ל"הדסה". כל מוסד צבורי אחר במדינה מקבל תמיכה ממשלתית עבור כל מטה שהוא מוסיף ואינני יודע משום מה אין לנו תמיכה כזו. לדעתי היינו מפעילים את הכסף הנוסף באופן הרבה יותר יעיל לו הסכומים שלנו ושל הממשלה היו פועלים כ"א לתור. חוספת תמיכה ממשלתית תאפשר לנו להרחיב את רשת העזרה שלנו בהרבה פחות אמצעים לו אותה פעולה היתה נעשית ע"י הממשלה בלבד. אנו דורשים, איפוא, עבור פתיחת חתנות נוספות לטיפול בחינורות - תמיכה בסכום של 25 אלף ל"י מהממשלה ואנו מוכן לדון עם ב"כ הממשלה על פרטי בצוע החכניה הזו. לדעתי זוהי הדרך היעילה ביותר. שיתוף פעולה בינינו לבין הממשלה יחסוך בהוצאות ויפריח את העבודה.

ובסכום: אם נקבל תמיכה ממשלתית הגונה נוכל

להפעיל את הכספים במידה המכסימלית הן בקשר למלחמה בשחפת והן בקשר לרפואה המונעת - כלומר: פתיחת חתנות נוספות רבות לטיפול בחינורות בכל חלקי הארץ.

מל.

ד"ר ליכטיג
משרד הבריאות.

בשאלה תיכנון האיטפון ישנן 3 נקודות

שצריכה לענין אוחנו. (א) הרמה

הרפואית (ב) מספר המיטות (ג) חלוקת המיטות לפי האיזורים. ברצוני לדבר
כאן על הנקודה השלישית. לפי המספרים שד"ר דיוויס ציין, הרי "הדסה"
מחזיקה כיום ב-70 מיטות פחות ממה שהחזיקה בחר הצופים (כיום היא מחזיקה
280 מיטות ובהר הצופים היו 350 מיטות). לשחפת בלבד החזיקה "הדסה"
עד עכשיו 240 מיטות (80 בזכרון, 80 בצפת, 80 בגדרה) ועכשיו לאחר שהיא
מוגרת את בית החולים בזכרון ומסלקה ידה מבית החולים בגדרה, היא מוכנה
לקבל על עצמה את הרחבת בית החולים בצפת היינו: 120 מיטות. ז.א. בלאו-
הכי היא מפתחה את מספר המיטות שהיא מחזיקה לשופת ב-120. ואם יש עוד
גרעון של 70 מיטות כלליות (בירושלים) הרי בסה"כ זה בשבילנו גרעון עצום!

אשר לחלוקת המטות עלי לציין, כי

בירושלים עצמה רק 70-80% של המטות הן חפופות בו בזמן שכל יתר חלקי
הארץ משוועים למטות נוספות וזוהי אולי החשובה לנציגי "הדסה" בקשר
לחמיכה הממשלתית שהם דורשים. הממשלה יכולה לתת חמיכה רק אם המוסד
השני מוכן למלא את דרישותיה בקשר לחלוקת המיטות באיזורים השונים של
הארץ. אולם בו בזמן ש"הדסה" הוא מוסד עצמאי ואין לממשלה אפשרות להתערב
בעניניה הפרטיים של "הדסה", הרי ברור שלא יכולה להיות חמיכה נאותה
מצד הממשלה. מוסד המקבל חמיכה ממשלתית צריך לפעול בהתאם לדרישות
הממשלה. לו, למשל, הייתה "הדסה" מוסיפה מיטות באיזור תל-אביב, במקום
בבאר-שבע, הרי ברור שהדבר ברגע היה מביא חועלת רבה יותר.

ד"ר מאיר

הערה אחת לדברי ד"ר דיוויס. על חוסר

פרסונל שמעתם כבר גם מפינו וזוהי אחת

השאלות הכאובות בקשר להרחבת המסגרת הרפואית. אני חושב שאנו נאלץ
להוריד את רמת העזרה הרפואית בארץ ונצטרך לחלק במידה שווה את הפרסונל
הרפואי בכל חלקי הארץ. לא יתכן שבמקום אחד תהיה רמת רפואית גבוהה,
בו בזמן שבמקום שני יהיה מצב קטפופולי. לא ייתכן שבמחנה בבאר-שבע
תמשיך אחת אתה לטפל ב-60 מיטות. אנו נאלץ להוריד את הדרגה הרפואית
כדי שנוכל לנצל כל-אחד ואחד בכל מקום שנוקק לו. רמת החיים בארץ
צריכה לרדת לא רק באיכות ברירה, בכלכלה ובלבוש - אלא גם ברפואה, אחת
לא נוכל בשום פנים, באמצעים העומדים לרשותנו, לקלוט את אלפי העולים
אלינו.

אשר להשתתפות הממשלה במפעלי "הדסה" בארץ
 לדעתי זהו אבסורד. עיריית תל-אביב, למשל,
 וקופת-חולים טוענות שתן מתקיימות רק על משלמי מסים מקומיים וההכנסות
 של המסים האלה אינן מספיקות לקיום כל השרותים הרפואיים ולפיכך הם
 דורשים את עזרת הממשלה. אולם "הדסה" זהו מוסד מתנדב בחו"ל וכל זמן
 שהממשלה אין בכוחה לעזור בהרבה למוסדות צבוריים בארץ המתקיימות בהכנסות
 משלם המסים, בודאי שאינה צריכה לתת חסיכות והקצבות למוסדות הבאים מן
 החוץ, אלא אם בן יש לה עודף לכך.

אשר לפעולת הרפואה המונעת (חננות לטפול
 בחינוקות) ברצוני לציין, כי יש לנו רק 6 אלפים ל"י למטרה זו ואני
 אשתדל לקבל עוד 6 אלפים ל"י כחוספת. ו"הדסה" דורשת תמיכה בשקור של
 25 אלף ל"י. ואני מסופק אם הממשלה חובל לשאח בהוצאה זו. עכ"פ אני
 אשתדל לעשות כמיטב יכולתי בשטח זה.

ג. גילוי

אני חושב שלאחר ששמענו את סקירתו של ד"ר
 מאיר ודברי הפבר על המצב מפי מנהל "הדסה"
 ד"ר דייוויס, על חברי הועדה ועל חברי כל הכנסת, להצטרף לבקשה מיוחדת
 שתשלח באמצעות נציגות "הדסה" בארץ להנהלת "הדסה" בארה"ב בדבר הגברת
 הפאמצים של "הדסה" בשטח הגשת העזרה הרפואית בארץ. יש להסביר ליהדות
 ארה"ב שהמעטפה של קליטת מאות אלפים עולים מתחא מהגולה אינה יכולה
 ליפול על שבם הישוב הקטן בארץ.
 כמו"כ ברצוני לציין, שלדעתי לא היה עתה
 מקום לפתיחת בית ספר לרפואה, בית הספר לרפואה גוזל עתה כספיק מרוביכם.
 הקסת היכל רפואי בירושלים זהו אמנם מפעל עצום, אבל כרגע אין לנו מחסור
 ברופאים בארץ ואף לא בחו"ל ומוטב היה להשקיע בינתיים את הכספים האלה
 בהרחבת יכולת הקליטה של חולים בארץ - זהו הדבר הראשון במעלה שאנו צריכים
 לעשות, כי יש לנו עודף של רופאים, מספר עצום של חולים - אבל, חוסר
 מרהים של מיטות.

אשר למחסור באחיות, אני חושב שגם בשטח
 זה יכולה יהדות ארה"ב לעזור לנו. נשי "הדסה" בארה"ב צריכות לגייס
 אחיות בחו"ל לשם החנדבות, לתקופה של שנה שתיים, לעבודה בארץ. אני בטוח
 שאחיות רבות היו נענות לקריאה זו וזה גם היה מקל על עבודתנו כאן.

מל.

מנהל "הדסה". אינני חושב שאנו צריכים לדון כאן על הקמת בית הספר לרפואה - אם היינו צריכים להקים עכשיו או לא, לא בסמכותנו לדון עכשיו בשאלה זו. אגב, אני רוצה לציין שגם את האוניברסיטה העברית הקימונו בימים קשים מאד לישוב ואנו יודעים מהי התרומה שתרמה לנו האוניברסיטה.

השאלה המדאיוגה אותנו היום, היא שאלת התקציב. תקציב של 41 מליון ל"י למדינה צעירה כשלנו (בלי הוצאות בטחון) הוא ענין נכבד למדי ולדעתי זה למעלה מכתנו אם הדאגה של קליטה מאות אלפי עוליץ תפול אך ורק על שכמנו. הפרובלימה שלנו בשטח האישפוז היא חמורה למדי. לפי מספכים שבידינו ישנם בארץ קרוב ל-2000 תולי שחפת - מצב זה מפצץ מסכן את בריאות הישוב כולו, אם לא נמצא דרך לאשפוז את כל החולים האלה ולטפל בהם, ולא יחכן שבמצב כזה תקטין "הדסה" את מספר המטות שהיא מחזיקה בהן. או שהתזיקה בהן עד עתה. "הדסה" צריכה לא בלבד לשמור על הקיים, אלא להגדיל ולהרחיב את מסגרת פעולתה, גם אם נקח בחשבון את כל הקשיים בהם נתקלת "הדסה" בתו"ל.

אני חושב כמו"כ, שאם הדסה תגביר את פעילותה בשטח הרפואה המונעת - זה יחסוך לנו הרבה בשטחי בריאות אחרים. אולם בראש דאגותיה צריכה "הדסה" להעמיד את בעיה השחפת בארץ !

הגב' אגרון:
הנהלת "הדסה".

ברצוני לציין בפני חברי הועדה שגם אנו נציגות "הדסה" בארץ מכירות יפה את המצב במחנות ואת בעיה השחפת. נציגות "הדסה" בארה"ב ששהו בארץ הכירו את המצב יפה וכשתורו לארה"ב ניסו לעשות כמיטב יכולתן כדי להגביר את עזרתן. אולם אם נציגות "הדסה" בארה"ב הודיעו לנו, שאין לע"ע כל אפשרות לעשות יותר ממה שנעשת עד כה - יש להאמין להן, כי אין להטיל כל ספק במסירותן ובנאמנותן לרעיון זה. נציגות "הדסה" באמריקה אה הן הן העומדות בראש הפעולה של המגבית היהודית המאוחדת. הן מכירות היטב את הרחוב היהודי באמריקה. את מצב יהודי אמריקה העשירים והעניים גם יחד - אולם כיום אין כל סכויים לאסוף יותר כספים ! זוהי עובדה ועובדה מצערת. מצד אחד הגבירה המגבית היהודית המאוחדת את לחצה על יחרות אמריקה ומצד השני המצב הכלכלי באמריקה אינו מזהיר ביותר. עתה קבלתי אפילו הודעה, כי כדי להשלים את אקט התקציב של "הדסה" לשנת 1949/50 - יש לקחת סכומים די ניכרים מהרזרבות של הקרנות שלנו, כדי להוציא לפועל את התכניות של השנה הזו. יש גם לקחת בחשבון, כי העבודה המדיצינית של "הדסה" זהו רק חלק מפעולותיה. "הדסה" תורמת גם סכומים

ניכרים ל"עליה הנוער" (בשנה האחרונה שלחנו לקן זו 3 מליון דולר) .
 כמו"כ שלחנו $2\frac{1}{4}$ מליון דולר עבור קרן בנין של עליה הנוער, ועוד ועוד.
 המעמסה הרובצת על נשי "הרסה" באמריקה היא כבדה מאד ואין בכוחן
 לשאת יותר בכך.

המכה שנחתוללה על "הרסה" בארץ עקב פנוי בית
 החולים על הר הצופים - היא כבדה מאד. "הרסה" השתרלה כמיטב יכלתה
 למלא שוב את החסר ונצלל כל בנין, שאפשר היה לנצל, למען פתיחת בית
 החולים מחשש. אין לזלזל כלל בעזרה שהגישה "הרסה" לפצועי הקרבות
 בירושלים - היא היתה היחידה, ללא כל עזרה מבחוץ, שלקחה על עצמה את
 הטפול בפצועים.

כמו"כ הייתי רוצה לנגוע בשאלה חשובה ועדינה
 עד מאד, היא שאלת היוקר בארץ. נמצא כספים רבים וחשובים שאנו מצליחות
 לאסוף באמריקה במאמצים אל אנושיים, מתבזבזים בארץ ללא צורך בגלל
 תנאי יוקר החיים. המשכורות הגבוהות וחודש 15 אוכלים טכומים ניכרים
 מהקציב שלנו. שלשה מליון דולר בתנאים נורמליים היו פועלים רבות רבות
 ללא היוקר הזה השורר כאן בארץ. הדבר מתבטא לא רק בהקצבות של "הרסה", אלא
 של כל הקרנות והמגביות שלנו. אנן חייבים ללחום כאן נמרצות להורדת יוקר
 המחיה, כדי שנוכל לפעול יותר בכספים שאנו מצליחות לאסוף בחו"ל. הכסומים
 שאנו אוספות בחו"ל הם טכומים עצומים בממדים של הארץ והיא וכשתן מגיעות
 לארץ כח קנייתם הוא קטן בהרבה - זהו מצב מסוכן ולא נוכל לשפר את המצב
 כל זמן שיוקר חיים כזה ישרור כאן בארץ.

שמעתי כאן, שהיות ו"הרסה" זהו מוסד פילנתרופי
 היא אינה יכולה להנות מתמיכתה של הממשלה. לדעתי זוהי טעות. את הכספים
 שנקבל מהממשלה נוכל להפעיל באופן הרבה יותר יעיל, לו אותם הכספים
 היו פועלים לחוד. הרבה יותר יעיל הוא לשפר ולשכלל משהו קיים מאשר להקים
 משהו חדש באמצעים כח קטנים. בצפת, למשל לנו טכום של 30-40 אלף ל"י
 כדי שנוכל להתקין את הבנינים הקיימים - טכומים אלה אנו רוצים לקבל
 מהממשלה זאת"כ נוכל לפתוח שם בית חולים ראוי לשמו לחולי שתפת שיוחזק
 על-ידינו. אני חושבת שדרישתנו היא מוצדקת בהחלט, ולמרות שהמוסד שלנו
 הוא מוסד פילנתרופי - אנו צריכים להנות מתמיכת הממשלה, כי אנו עושים
 שרות רב למדינה.

אני רוצה לנגוע בשאלת פתיחת החנות לטפול

ת. דרורי

בתינוקות. אנו מכירות את פעולת "הרסה" בשטח זה

במשך כל שנות קיומה בארץ. ואפילו מפי האוכלוסיה הערבית הננו שומעים
אך שבחיה בשטח זה, של יחוז "הדסה" צריכות להבין שהקמת החנוה לטפול
בחינוקות זהו אחד הדברים החשובים לישוב בארץ. ואינו איזה דור בריא
קם לנו בארץ-ישראל ובוראי של "הדסה" חלק נכבד בדור בריא זה הודות
להדרכה של שניחנה לאמהות בטפול בילדיהן, פתיחת החנוה לטפול בחינוקות
בכל הכפרים הנטושים ובכל נקודות הישוב האחרות - זהו דבר בעל ערך חלוצי
רב. אמהות עולות חדשות לאתסכמנה בשום פנים לצאת להתישבות במקום נידח
כשהיא חוששת שלא תוכל א לקבל שם טיפול מתאים עבור ילדה. העולה החדשה
וכן כל אם אחרת בישראל רגישה מאד לילדיה. לא נוכל למשוך משפתות
להתישבות בשטחים נרחבים של הארץ כל עוד לא תובטח עזרה רפואית מתאימה
וביחוד לילדיהם - זהו דבר בעל ערך חלוצי רב ש"הדסה" חייבת לקחת בחשבון.
ובהתאם לכך על "הדסה" לשנות את בנין החקציב שלה. עליה להעמיד בראש
וראשונה את ענין פתיחת החנוה לחינוקות ביחוד בכפרים הנטושים.

ב. נארו.

אין לי מה להוסיף ולשבת את פעולותיה

של "הדסה" בארץ. הדברים הם ידועים.

ידועה גם עזרתה הרבה של "הדסה" לעלית הנוער ואין איש מכחיש זאת.
להיפך! וקשה כאן לקבוע מה עדיף למה. אנו מכירים גם את כל הקשיים
ש"הדסה" צאקצאל נתקלת בהם בחו"ל. בקשיים האלה נתקלת לא רק "הדסה" אלא
גם כל הארגונים היהודים האחרים, ופירושים מיותרים.

אני חושבת בכל זאת, כי מטרת הפגישה

המשותפת הזו מגמתה היא כיצד למצוא דרך להגברת פעילותה של "הדסה" בארץ.
ונציגות "הדסה" השוחות בארץ צריכות להעביר את דרישתנו, דרישת חברי
הכנסת המייצגים את דעת הצבור בארץ, את זעקתו של הישוב לא להידחות
הגולה בקשר לעזרה המקסימלית הנדרשת ממנו לשם שיפור מצב הבריאות בארץ.
זהו התפקיד שנציגות "הדסה" צריכות למלא ובמיטב יכולתן.

הינ"ר א. רקנטי.

לדעתי הפגישה המשותפת הזאת בין נציגי

הישוב לבין נציגי "הדסה" חמצא דרך לשותף

פעולה מלא בין משרד הבריאות לבין "הדסה". שיתוף פעולה זה הוא הכרתי
כרי שלא תהיה כפילות וכדי שיהיה תכנון משותף בקשר לפתיחת בתי חולים
ותחנות רפוי בכל חלקי הארץ. תכנון משותף זה ימנע כפילות ובזבוז
כספים יקרים שלא לצורך.

הועדה לשרותים צבוריים.

מל.

א. מבינו.

כחבר הכנסת ובחור ב"כ שכבה עניה בישוב

הנני רוצה להודות כאן לנציגי "הדסה" על העזרה

הרבה שניחנה לישוב כולו ללא הבדל מעמד או עדה מאז מלחמת העולם הראשונה. בעזרתה של "הדסה" תלוי היה בהרבה גורל הישוב העברי בארץ שנאבק על קיומו במשך כל שנות שלטון המנדט הבריטי - שלטון שהזניח במידה מחפירה את בעיות הבריאות של הישוב בארץ.

אולם לדאבונו אנו נמצאים גם היום במצב

קריטי עד מאד, וכמובן שאין להאשים בכך את "הדסה". שום גוף צבורי לא יכל היה לעמוד בעצמו נוכח זרם עליה בלתי מוגבל כפי שאנו עדים לו בשנה הראשונה לעצמאותנו. אולם "הדסה" צריכה לעשות מאמצים מקסימליים כדי לעזור לישוב בארץ לתא למלא את התפקיד שהוטל עליו, ואנו חולים תקוות רבות בעזרתה של "הדסה" בשטח זה.

ד"ר דינוביץ
מנהל "הדסה".

אני רוצה שוב להרגיש בפני חברי הועדה

שכל מה שעשתה "הדסה" בשנה באחרונה בארץ -

עשתה מתוך מצפונה היא מבלי שהיה עליה לחץ מצד מישור.

אני חושב שגם ד"ר מאיר יטכים ששחוף פעולה

בשטח הרפואה המונעת בין משרד הבריאות לבין "הדסה" יביא תועלת רבה לישוב. אם נקבל ממשרד הבריאות הקצבה של 26 אלף ל"י נוכל לפעול רבות בשטח זה.

כמו"כ אני רוצה לציין שאם נאמר כאן שבירושלים

רק 80% מהמטות הן תפוסות, הרי המטות של "הדסה" תפוסות ב-100%. כבר ציינתי שהמטות של "הדסה" בירושלים, וביחוד המחלקות המיוחדות, מגישות את עזרתן לכל תושבי הארץ ולא רק לאנשי ירושלים.

אשר למענה שאנו מוסר פילנטרופי, ובחור מוסר

פילנטרופי מהחץ איננו צריכים לקבל המיכה ממסלתי. לרעתי זוהי טעות.

אפילו באנגליה הגיע סיניסטר הבריאות לספקנת שרצוי ומועיל הוא לעודד

ולעזור לכל המוסדות הפילנטרופיים ולכל הגופים הצבוריים בשטח הבריאות.

דבר זה רצוי בהחלט מנקודת מבט צבורית-חינוכית וגם כספית. בעית האישפוס נפתרה באנגליה במידה רבה הודות לעזרתם של המוסדות הפילנטרופיים.

בקשר לבעיה השתמט: אנו נאלצים לעזוב את

זכרון-יעקב מטעמים משקיים. תושב המקום טוענים שבגלל בית החולים לשחפת

פסקה תנועת תתיירות למקום זה וזה מערער את פרנסתן של משפחות רבות.

מל.

ישיבה י"א
 הועדה לשרותים אזוריים

בגדרה, היה לנו הסכם עם הממשלה שאנו נעזב את המקום בסוף ספטמבר ש.ז. בגדרה השקענו מאמצים רבים, הכנסו ציוד צאצא רב ומשוכלל - וכל זה עובר עתה לרשות הממשלה.

אשר לבית החולים בצפת - אנו נסכים אם להעבירו לרשותנו אם הממשלה תעזור לנו בשפור הבנינים.

בנוגע לגיוס אחרות בחו"ל, ברצוני לציין כי "הדסה" מטפלת כבר בשאלה זו.

אנו משתדלים להגיש את העזרה המקסימלית לארץ, אולם אין לשכוח, בי בגלל המגביה היהודית המאוחדת איננו יכולים כיום להגביר את פעילותנו בארה"ב. לעומת זאת, אני חושב שאנו יכולים להגביר את פעילותנו בארץ אם נמצא דרך לשיחוף פעולה ונכונות לעזרה מצד הממשלה.

=====

היו"ר א. רמנטי ביום חמישי (7.8.49) בשעה 7.30 נקיים סיור

במחנות מטעם משרד הבריאות. הסיור יערך

ב- באר-יעקב, בית-ליד, בית החולים דג'אני.

ד"ר מאיר בשיחה שהיחה לי עכשיו עם ד"ר דייוויס באנו

לידי הסכם בשאלת הצאצא העזרה שהנתן ע"י הממשלה ל"הדסה" בקשר לפתיחת מחנות לטיפול בתינוקות. ההסכם הוא על בסיס של לירה כנגד לירה.

אני רוצה למסור גם לחברי הועדה שגם עם

המוסד "אונה" הגענו לידי הסכם בקשר לעזרה רפואית בארץ. גם הם יקבלו עליהם פתיחת מחנות לטיפול בתינוקות וכן יקבלו אולי לרשותם את בית החולים "קמנע".

ד. נצר לדעתי יש להעביר את דרישותנו בכתב לנציגות

"הדסה" בארץ ולבקשתן, כי ימליצו על חביעותנו

בפני הנהלת "הדסה" בחו"ל.

הוספת כי יו"ר הועדה ינסח את המכתב בו יציג

את חביעות הכנסת מ"הדסה" יחד עם דברי הערכה לפעולות "הדסה" עד עכשיו.